

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ
II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

ПЛАНУВАННЯ ПОДАТКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

В сучасних складних економічних умовах (несприятливий інвестиційний клімат у країні, зниження світових цін на сировинні товари) суб'єкти господарювання намагаються всіма можливими шляхами скоротити суми податків, які підлягають сплаті, не порушуючи при цьому вимог чинного законодавства.

Не зважаючи на здійснювані реформи в даній сфері (зокрема, вдосконалення спрощеної системи оподаткування, обліку, звітності, системи адміністрування податків, автоматизація процесів, вдосконалення адміністрування ПДВ, зниження податкового навантаження на фонд оплати праці), податковий тягар залишається достатньо великим, адже податкові надходження складають основну питому вагу в структурі доходів Державного бюджету України [1].

Система оподаткування – це важливий продукт діяльності держави, її невід'ємний атрибут. Основні принципи побудови цієї системи в Україні спираються на надходження податків і зборів (обов'язкових платежів) до бюджетів та до державних цільових фондів.

За економічним змістом податки – це особливі фінансові відносини між державою і платниками стосовно примусового збору певної частини доходів, що мають на меті сформувати централізовані фонди грошових ресурсів, необхідних для забезпечення можливості державі виконувати свої функції. Сьогодні податки відіграють найважливішу роль поповнення державного бюджету та інших фондів держави

Вони реалізуються через такі функції, як:

1. Фіскальна, за допомогою податків нагромаджуються і примножуються фінансові ресурси держави;
2. Соціальна, розмір і кількість податків прямо впливають на добробут громадян держави.
3. Розподільчо-регулююча, завдяки якій відбувається процес перерозподілу вартості валового внутрішнього продукту між державою та її суб'єктами.

Так, маніпулюючи пропорціями та режимами вилучення в суб'єктів господарювання частини їх прибутків, податок відповідно може змінювати напрямки діяльності підприємств.

Податкова політика спрямована на встановлення правового регламентування та організацію розподілу податків і податкових платежів у централізовані державні фонди грошових ресурсів, метою якої є побудова міцного державного бюджету за одночасного заохочення ділової активності підприємств. Не менш важливою рисою податкової політики держави також є рівень податкового навантаження на платників податків.

Податок на прибуток підприємств – це безпосередній податок, що відраховується підприємствами з прибутку, який вони одержують від реалізації своєї продукції та інших видів фінансових ресурсів і матеріальних цінностей [2].

Податкове планування передбачає шляхи для розвитку підприємства. У зв'язку зі змінами в податковому законодавстві доцільним вважається здійснювати податкове планування на період не більше одного року. Загалом планування податків на підприємстві має на меті зменшення тиску податкового навантаження, його оптимізація. Якщо проаналізувати методи податкового планування до і після реформи Закону України «Про оподаткування», то можна спостерігати такі позитивні зміни, як помітне спрощення системи обліку і звітності. Якщо раніше механізм розрахунку річного податку охоплював досить широкий і складний діапазон чинників, що мали вплив на остаточну суму, то після внесених змін цей процес став значно простішим [3].

Слід зазначити, що такі позитивні зміни є вигідними як для держави, так і для платників податків, та як сам феномен їх планування покликаний мінімізувати обсяг податкових відрахувань, не порушуючи діючого законодавства. Отже, чим простішою буде схема ведення розрахунків, тим прозорішою виявиться податкова політика підприємств.

Аналізуючи механізм оподаткування в Україні, ми отримуємо можливість визначити і надалі виправити притаманні йому недоліки, такі як громіздка система розрахунків (велика кількість податків та цільових відрахувань), яку було поліпшено внесенням змін до відповідного закону. Однак, часті зміни в законодавчих актах щодо окремих видів податків також негативно впливають на розвиток підприємницької діяльності. При розробці податкової політики необхідно враховувати інтереси всіх сторін податкових відносин задля досягнення компромісу між державою і платниками податків. Крім того, для податкової політики одним із найважливіших факторів є правильне визначення оптимального обсягу податкового тягара, що забезпечить зацікавленість суб'єктів господарювання у підвищенні ефективності виробництва.

Ми вважаємо, що оптимізація системи податкового планування на державному рівні є запорукою успішного розвитку економіки країни. Якщо схема планування є доступною для розуміння, вона неодмінно сприяє поживленню розвитку підприємництва, яке є основою національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Грінко А. П. Дослідження організації податкового планування як однієї з умов ефективного розвитку вітчизняних підприємств [Електронний ресурс]. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tatrv_2016_6\(4\)__4](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tatrv_2016_6(4)__4) (дата звернення 18.04.2018). 2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи: Закон України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII [Електронний ресурс]. URL: <http://www.zakon5.rada.gov.ua> (дата звернення 17.04.2018). 3. Податкове планування на підприємстві Пилипенко А. В., Якубова О. П. [Електронний ресурс]. URL: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=72534> (дата звернення 17.04.2018).

Рябуха Анна Вадимівна
ХНПУ імені Г. С. Сковороди
факультет іноземної філології, 2 курс, 21 група
Науковий керівник – старший викладач
кафедри економічної теорії Ночвіна І. О.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ МОЛОДІ ЗА КОРДОН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Міграційні процеси безумовно мають свій вплив на розвиток трудового потенціалу. Зовнішня трудова міграція в Україні утворилася в умовах обмеженої можливості офіційного працевлаштування, високого рівня безробіття та низької оплати праці. Дослідники зазначають, що за останні роки трудова міграція за кордон помолодшала.

Слід зауважити, що 60% трудових мігрантів хочуть повернутися в Україну. Але цей відсоток, як відзначається в дослідженні Міжнародної організації з міграції, менший серед молоді до 30 років. До того ж половина українців 18-30 років - потенційні трудові мігранти. Ні для кого сьогодні не секрет, що залишають Україну в пошуках кращого життя як висококваліфіковані спеціалісти, так і некваліфіковані працівники [3].

Молодь виокремлює наступні причини, які визначають їх міграційний вибір:

- економічні,
- фінансові,
- соціально-культурні.